30/11/2019

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: “Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν;”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε μυσταγωγικό κλίμα εορτάσθηκε η Ιερά μνήμη του αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου στην πόλη της Λαμίας.

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Λαμίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών ετέλεσε Ιερά Αγρυπνία παρουσία εκατοντάδων πιστών.

Οι Ιερές ακολουθίες πραγματικά έδιδαν παραδείσια αύρα, ηρεμία και ευτυχία, καθότι στην κατανυκτική ατμόσφαιρα συνέβαλαν οι αγγελικές φωνές του πλήθους των νέων Ιεροψαλτών, οι οποίοι έψαλλαν τους ύμνους της Εορτής υπό την άρτια και εμπνευσμένη καθοδήγηση του άγοντος τα ονομαστήριά του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως, Πρωτοψάλτου κ. Ανδρέου Ιωακείμ.

Τον Ποιμενάρχη στην Θεία Λειτουργία πλαισίωσαν ο Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως μας, Συνοδικός Γραμματεύς Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άνθιμος Νεραντζής, ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ταξιαρχών Στυλίδος Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Αγαθόνικος Βενετσάνος, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αιδεσιμ. Πρωτ. π. Βασίλειος Καραμέρης, ο Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Γραφείου της Πρωτοσυγκελλίας της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Δημήτριος Μανώλης, ο Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αιδεσιμολ. Πρεσβ. π. Δημήτριος Ατματζίδης και ο Ιερολ. Αρχιδιάκονος π. Ευστάθιος Κατόπης.

Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού ο σεπτός Ποιμενάρχης απηύθυνε τον Θεολογικό του λόγο προς τους εκατοντάδες παρισταμένους πιστούς και στους αναρίθμητους ακροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού (89,4 Fm), αναλύοντας την ακουσθείσα Ευαγγελική περικοπή της κλίσεως των πρώτων μαθητώνκαι σε σχέσημετην ευαγγελική περικοπή της περασμένης Κυριακής σημειώνοντας χαρακτηριστικά:

«Αγαπητοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί,

Κάθε φορά που ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός συνομιλεί μ’ ένα πρόσωπο μέσα στην Καινή Διαθήκη, είναι σα να συνομιλεί με τον καθένα από εμάς, είναι σα να συνομιλεί με τον κόσμο ολόκληρο, την ιστορία του κόσμου αλλά και με την ιστορία την προσωπική του καθενός από μας και για αυτό είναι απαραίτητο, αυτούς τους διαλόγους, αυτές τις συζητήσεις να μην τις βλέπουμε σαν ένα μακρινό γεγονός

που δεν μας αγγίζει, αλλά προσπαθούμε να δούμε τον εαυτό μας μέσα από αυτό το διάλογο.

Ο Απόστολος Ανδρέας πλησίασε τον Χριστό και τον ρώτησε: «Ραββί που μένεις;», δεν επιθυμούσε μία επιβεβαίωση του εγωισμού του, δεν έψαχνε μία επιβεβαίωση της θρησκευτικότητας του αν και μπορούσε να το κάνει, γιατί ήταν μαθητής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, δεν ήταν τυχαίος μαθήτευσε στο καλύτερο πανεπιστήμιο της ερήμου. Τον ρωτά όμως που μένει διότι ενδιαφέρεται για Κείνον, θέλει να αναπτύξει μια σχέση κοινωνίας μαζί Του.

Το αποτέλεσμα αυτής της ερώτησης ήταν να μείνει με το Χριστό και αυτός και ο Πέτρος και το αποτέλεσμα το πιο κορυφαίο ήταν: «Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν»

Ο Ανδρέας τον έψαχνε τον Μεσσία στο πρόσωπο της Αγάπης, με το οποίο ήθελε να δημιουργήσει σχέση φιλίας και επικοινωνίας. Να ζήσει μαζί του.

Εμείς τελικά ας αναρωτηθούμε αδελφοί μου τι αναζητούμε στην ζωή μας;

Ψάχνουμε την ατομική μας επιβεβαίωση και ζούμε μονάχα με την απορία αν είμαστε καλοί άνθρωποι και λόγω της καλοσύνης μας αν ο Χριστός θα αποτρέψει να πάθουμε κάποιο κακό μέσα στον κόσμο ή ζούμε με τον πόθο και τη λαχτάρα να βρούμε το Μεσσία στη ζωή μας; Με τον πόθο, τη λαχτάρα και τον έρωτα και την αγάπη να βρούμε τον Θεό, να ζήσουμε πραγματικά μαζί Του, να μείνουμε μαζί Του να γίνουμε ένα μαζί Του.

Αυτό είναι το ερώτημα πρέπει να θέσουμε σήμερα στον εαυτό μας και κάθε ημέρα της ζωής μας: τι ψάχνουμε τελικά; Να τηρήσουμε μία θρησκεία, μία παράδοση, ένα έθιμο λες και είμαστε λαογραφικός σύλλογος ή ψάχνουμε πραγματικά μέσα στα βάθη της καρδιάς μας και καρδιοχτυπά το είναι μας προκειμένου να βρούμε τον Χριστό; Προκειμένου να μπορέσουμε έστω και το τελευταίο δευτερόλεπτο της ζωής μας, την ώρα που θα κλείνουμε τα μάτια μας, την ώρα που θα αποχαιρετούμε αυτό τον κόσμο να μπορέσουμε να πούμε:

«Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν».

Προ της απολύσεως ο Προϊστάμενος –Εφημέριος της Ενορίας καλωσόρισε τον Σεβασμιώτατο και αποτυπώνοντας τα ειλικρινή αισθήματα του ευσεβούς ποιμνίου του, του ευχήθηκε εγκαρδίως να είναι ΑΞΙΟΣ και με υγεία και δύναμη από τον Θεό να καταστεί Μέγας Ποιμήν και καθοδηγητής της Φθιωτικής Εκκλησίας.

Εις ανάμνησιν της πρώτης επισκέψεώς του στην Ενορία, εκ μέρους όλων του προσέφερε ευγενώς ένα Αρχιερατικό μπαστούνι, απάντων αναφωνούντων το ΑΞΙΟΣ!

Ο Σεβασμιώτατος με εμφανή τη συγκίνηση ευχαρίστησε τον π. Βασίλειο για τα καλά του λόγια αλλά και για την εγκάρδια υποδοχή και τον συνεχάρη για την πνευματική καλλιέργεια της Ενορίας και για την όμορφη προετοιμασία της Ιεράς Αγρυπνίας.

Ευχήθηκε δε σε όλους τους εορτάζοντες και όλες τις εορτάζουσες, ο άγιος Απόστολος Ανδρέας να τους χαρίζει έτη πολλά και παντοτινή πνευματική ευτυχία και χαρά.

Ιδιαιτέρως ευχήθηκε στον εορτάζοντα μουσουργό και καλλικέλαδο Πρωτοψάλτη και Διευθυντή της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής κ. Ανδρέα Ιωακείμ, να του χαρίζει ο Κύριος δια πρεσβειών του αγίου Αποστόλου Ανδρέου, του προστάτου του αγίου, έτη πάμπολλα και πανευφρόσυνα, με υγεία αδιάπτωτο και πνευματική προκοπή, προσωπική και οικογενειακή, ώστε να συνεχίζει με την διακονία του στην Ιερά μας Μητρόπολη, να κατευθύνει τις καρδιές των πιστών στον Ουρανό.

Μετά την διανομή του αντιδώρου, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού, προσέφερε προς τον Ποιμενάρχη, του Ιερείς και τους Ιεροψάλτες αβραμιαία φιλοξενία στο Παρακείμενο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο, κατά την διάρκεια του οποίοι ο κ. Ιωακείμ με αισθήματα συγκινήσεως και σεβασμού προσφώνησε τον Ποιμενάρχη λέγοντας:

««Περιπατώ και καίομαι ζητών ώδε κακείσε και ουδαμού τον εραστήν ευρίσκω της ψυχής μου».

Σεβασμιώτατε,

Με οδηγό αυτά τα λόγια της αέναης αναζήτησης της αγάπης, τα οποία ακούσαμε ήταν τα πρώτα που ακούσαμε από εσάς, πορευόμαστε από την πρώτη μέρα της εκλογής σας. Την ημέρα, κατά την οποία η τοπική μας Εκκλησία «εζητεί Κυρηναίον», για να σηκώσει τον πολύπαθο και πολυεύθυνο Σταυρό της Αρχιερωσύνης.

Κινούμαστε με γνώμονα την αγάπη, την αληθινή αγάπη εκείνη που δεν έχει κορεσμό και τέλος.

Με την ευγενή συμπεριφορά σας και την καθημερινή έκφραση του περισσεύματος της καρδίας σας, μας κάνατε συγκυρηναίους και συμμογοστόκους, χρησιμοποιώντας ότι μας έχει δώσει Εκείνος για την Εκκλησία και βλέποντας

Εσάς, πορευόμαστε με δύναμη για τη ζωή και τον καθημερινό βιοτικό αγώνα.

Πριν έρθετε στη Φθιώτιδα πολλά ακούστηκαν για Εσας. Από τη στιγμή που ακούσαμε τον επιβατήριο λόγος Σας, αναλογιστήκαμε το απόσπασμα από την Παλαιά Διαθήκη:

«Καὶ εἶπεν· ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσειμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, κἀκεῖ Κύριος (Γ΄ Βασ. ΙΘ 11, 12).

Ούτε το πνεύμα, ούτε ο σεισμός, ούτε το πυρ αποκαλύπτουν Εκείνον, απλά προπορεύονται του ερχομού Του. Έτσι και εσείς αποκαλύπτεσθαι στον καθένα μας χωριστά σαν «λεπτή αύρα», με ευγένεια με μία φωνή που αντηχεί και μαρτυρεί Ορθοδοξία και αγάπη θυσιαστική.

Δεν είναι τυχαίο πως κατά το Ιεροσολυμίτικο το τυπικό, στις 12 Οκτωβρίου ημέρα κατά την οποία άγεται τα σεπτά σας ονομαστήρια εορτάζεται και η μνήμη του ευγνώμονος και πιστεύσαντος ληστού, του πρώτου οικιστή του Παραδείσου του αγίου που μας δίδαξε πίστη, ομολογία, εξομολόγηση, μετάνοια, προσευχή και αγάπη.

Σεβασμιώτατε σας ευχαριστώ για τη σημερινή τιμή και αγάπη στον άγιο μου και

δι’ αυτού προς το πρόσωπό μου. Η παρουσία σας εδώ σήμερα μαρτυρεί πνεύμα Ενότητος και ουσιαστικής αγάπης, στοιχεία που αναγνωρίζουμε στο πρόσωπό Σας και από την πρώτη μέρα κατά την οποία αναλάβατε το πηδάλιο της νοητής μας ολκάδος, γίνατε ο Συμεών της καρδιάς μας.

Θα ολοκληρώσω με τα πρώτα λόγια που σας είπα όταν συναντηθήκαμε στον Άγιο Φανούριο και συνεορτάσουμε τα σεπτά Σας ονομαστήρια:

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ’ ἡμῶν, Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως». Αμήν.

Ο Ποιμενάρχης ευχαρίστησε τον κ. Ιωακείμ και με λόγια αγάπης του ευχήθηκε ξανά τα Χρόνια πολλά!

Η όμορφη πνευματική αυτή βραδιά έκλεισε με το συγκινητικό άσμα: «Ικέτης της Αγάπης σου», το οποίο απέδωσε μελλίρυτα ο κ. Ιωακείμ. Ένα τραγούδι, το οποίο συνέγραψε και μελοποίησε η μακαριστή Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Ταώ Παντέλης, Γερόντισσα Στυλιανή και το είχε αφιερώσει στον Ποιμενάρχη μας.

Προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου οι παριστάμενοι Ιεροψάλτες, Καθηγητές της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας έψαλλαν εόρτια και παραδοσιακά άσματα.